

Do dne a do roka

Jaromír Nohavica

Hmi C#mi⁷ F#mi

1. Byla hluboká noc, venku cizí pes vyl

Hmi C#mi⁷ F#mi

a ja u okna stál a pil.

Hmi C#mi⁷ F#mi

Zřel jsem jen jeho stín, měl rozplizlý tvar

C#mi⁷

F#mi

Hmi Lomi kar **R: Do** **Hmi**

a vypadal jak dne a do roka, za

C#mi⁷ F#mi

zvuku baroka, se rodí rokoko.

Hmi C#mi⁷

Do noci hledíme, a vlastně nevíme,

F#mi

zda je to opravdu anebo jenom tak, naoko.

Hmi C#mi⁷ F#mi

Do dne a do roka, za zvuku rokoka, se rodí secese.

Hmi C#mi⁷ F#mi

Do noci hledíme, všichni tam musíme, ale nechce se.

2. Chtěl jsem okřiknout jej, myslím psa v oné tmě,
ale neměl jsem slov, jimiž to lze.

Vzal jsem do ruky kolt, jenž v mé komodě byl
a na černý stín jsem namířil.

R:

3. Ruka chvěla se mi, neboť z krbu šel mráz,
pak se na vteřinu zastavil čas.

Tmě se zježila srst, já ucítil strach,
kdo má na spoušti prst, je vrah.

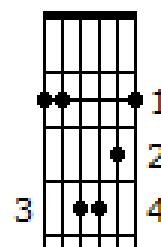
R:

4. Výstřel protrhl tmu jako rybářům síť,
jako sudičce řeč a niť.

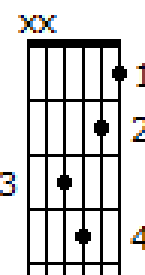
Té noci špatně jsem spal v záři voskových svíc,
ráno tam, co byl plot, nebylo nic.

R:

Hm

C#7

F#m7

